

Ніхто незабутий, Ніщо не забуте!

Голос за сценою (під слайди презентації)

Пам'ять... Вона нетлінна і вічна. Вона дивиться на нас зі старих фронтових фотографій, із тих речей, які зберігають колишні фронтовики, і не дає померкнути жодній героїчній сторінці історії перемоги над фашизмом. А ми, молоде покоління, про їхні бойові подвиги, їхнє воєнне життя можемо сьогодні дізнатися тільки з розповідей, кінофільмів, творів художньої літератури.

Звучить мелодія „Журавлі” (На фоні мелодії)

Вед. 1 Минають роки, відлітають у вічність. Минуло стільки років, відколи замовкли останні постріли гармат, настала тиша, прийшов на нашу землю мир довгожданий, вистражданий, оплачений найвищою ціною людського життя.

Вед.2 Все далі відходять грізні і важкі роки Великої Вітчизняної війни, але не згасає пам'ять про тих, хто не шкодував своєї крові, свого життя. Кожен із нас поділяє думку, втілену в словах:
„Ніхто не забутий, ніщо не забуто”.

Вед. 1 Не забуваймо героїв-воїнів, які пішли на фронт, і не повернулись в своє рідне місто. Їхні тіла прийняла не тільки українська земля. Вони знайшли спочинок і в Польщі, і в Німеччині, і в Росії, і в Україні, а доля багатьох і досі невідома.
Височіють могили в степах, у полях, обабіч доріг.

Вед.2 Це була радість зі сльозами на очах. За роки загинуло 3 мільйони українців, 2 мільйони були примусово вивезені на роботи до Німеччини.

Не зосталося жодної сім'ї, яка б не оплакувала загибель рідних чи близьких.

Читець 1 Чиї б серця забудь змогли
Тих, хто у тяжку годину,
У грізних битвах полягли
За нашу рідну Україну!

Читець2

Вірш „Пам'ятайте”

Пам'ятайте про тих, що безвісті пропали,
Пам'ятайте про тих, що не встали як впали.
Пам'ятайте про тих, що згоріли як зорі,-
Такі чисті і чесні, як повітря прозоре.
Пам'ятайте про тих, що за правду повстали,
Пам'ятайте про тих, що лягли на заставах.
Пам'ятайте про тих, що стрибали під танки...
Є в місцях невідомих невідомі останки.
Є в лісах, є у горах, і є під горою –
Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв.
Пам'ятайте про них і у праці, і в пісні –
Хай відомими стануть всі герої безвісні.

Вед. 1 У жовтні 1944 р. Було звільнено від ворогів територію України.

14 грудня – День визволення Черкас від німецько-фашистських загарбників

Вед.2 Рідіють ряди ветеранів, ідуть в минуле історичні події, але забути цього неможливо. Говорять, що перемога дається легко. **Шлях до перемоги тяжкий!** Він проходив через окопи і партизанські ліси, через підпілля і застінки гестапо, через розпач і віру, через смерть і безсмертя.

Читець3

Я покладу вінок червоний
До обеліска мужніх воїнів,
Які життя своє віддали
За те, щоб ми війни не знали.
Були, як всі вони, всі смертні,
Але вони, вони безсмертні,
Безсмертні подвигом великим,
Що пролетів над всеньким світом.
Ми не забудем вас ніколи,
Ми пам'ятимем вас всіх.
...Я покладу вінок червоний
І він осяє обеліск.

Вед. 1 Вийшла в степ широкий мати посивіла,
Виплакала очі від журби вона,
Біля квітів маку стала, заніміла,
І згадалась знову матері війна...
І почула голос сина над житами –
То зітхала мати, то вогонь палав:

Читець4

„Я прийшов до тебе, я вернувся, мамо.

Я своєю смертю смерті потоптав.
На моїй могилі нині квітів море,
Ти в думках до мене линеш з далини,
І твоє невітшне материнське горе –
То прокляття вічне палаюм війни!”

***Всі разом
(слово мир
усі разом)***

Ми хочемо без воїн жити.
Хай буде мир на всій землі!
Мир – це квіти у сонячних росах.
Мир – це радість малих і дорослих.
Мир – це усмішка в очах матусі.
Мир – це лани золотаво-русі.
Мир – це потоки весняні сині.
Мир – це дружній танок при гостині.

Вед. 1

Ми пам’ятаємо всіх,
Хто віддав життя за те,
Щоб не було війни нової,
Щоб сонце сяяло золоте,

Вед. 2

Щоб не окоп чорнів на ниві –
Хліба цвіли, мов килими.
І щоб веселі і щасливі
До школи всі ходили ми!

Черкаська ЗОШ № 7